

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 773412

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 44 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. maj 2013.

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 44 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere forslaget fra Gadejuristen til bestemmelse om rufferi, jf. L 141 - bilag 9.”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået Gadejuristens forslag til rufferibestemmelse sådan, at det foreslås at erstatte de i lovforslaget foreslåede bestemmelser om rufferi og medvirken til andres prostitution i straffelovens §§ 233 og 233 a (lovforslagets § 1, nr. 23), med én bestemmelse, § 233, som formuleret i Gadejuristens forslag.

Gadejuristens forslag indebærer på denne baggrund navnlig, at udlejning af værelse i hotel til brug for erhvervmæssig prostitution afkriminaliseres, og at rufferi og anden udnyttelse og mellemmandsvirksomhed ved prostitution afkriminaliseres, medmindre der er tale om ansættelseslignende forhold eller om udnyttelse af en sårbar position til at anvende urimelige vilkår.

Gadejuristens forslag indebærer dermed først og fremmest en afkriminalisering af at drive virksomhed med andres prostitution, så længe de prostituerede ikke er i et ansættelseslignende forhold, og så længe en prostituerets sårbare position ikke udnyttes til at anvende urimelige vilkår.

Bortset fra forbuddet mod at anvende ansættelseslignende forhold giver Gadejuristens forslag dermed mulighed for lovligt at drive virksomhed med andres prostitution på linje med anden erhvervmæssig virksomhed. Forslaget giver dermed også mulighed for at tjene penge – og efter omstændighederne mange penge – på andres prostitution.

2. Regeringen kan ikke støtte en ændring af lovforslaget som foreslået af Gadejuristen.

Som det fremgår af lovforslaget, er regeringen ikke tilhænger af en liberalisering af prostitutionserhvervet.

Efter regeringens opfattelse bør det uændret være strafbart at drive virksomhed med andres prostitution.

3. Justitsministeriet har endvidere følgende bemærkninger til den tekniske udformning af Gadejuristens forslag:

Forslaget til § 233, stk. 1, nr. 1, er identisk med forslaget til § 233 a i lovforslaget og giver derfor ikke anledning til bemærkninger.

Forslaget til § 233, stk. 1, nr. 2, omfatter den, der ”tilknytter eller søger at tilknytte” en anden person i et ansættelseslignende forhold. Da forsøg vil være strafbart, jf. straffelovens § 21, ses der ikke umiddelbart at være særligt behov for at anvende fremrykket fuldbyrdelsesmoment, og ordene ”eller søger at tilknytte” synes dermed at være overflødige. Ordene ”skal udføre prostitutionsydelser over for tredjepart” er ikke i overensstemmelse med den sprogbrug, som i øvrigt anvendes i lovforslaget (herunder i bestemmelser, som ikke berøres af Gadejuristens forslag). Udtrykket ”mod betaling eller løfte om betaling skal have seksuelt forhold til en kunde” vil være i overensstemmelse med den sprogbrug, som i øvrigt anvendes i lovforslaget. Sammenfattende vil nr. 2 kunne formuleres således: ”2) tilknytter en anden person i et ansættelseslignende forhold med henblik på, at denne mod betaling eller løfte om betaling skal have seksuelt forhold til en kunde, eller”.

Forslaget til § 233, stk. 1, nr. 3, anvender begreberne ”prostitueret” og ”prostitutionsvirksomheden”. Disse ord anvendes ikke i øvrigt i gældende lovbestemmelser, og deres præcise betydning kan give anledning til tvivl, navnlig med hensyn til, om lejlighedsvis eller enkeltstående prostitutionsforhold er omfattet. Den eneste gældende lovbestemmelse, som anvender ordet ”prostitution”, er restaurationslovens § 31, stk. 2, hvor ordet ikke står alene, idet der anvendes udtrykket ”personer, der søger fortjeneste ved prostitution.”. Det foreslås i øvrigt med lovforslaget, at henvisningen til at søge fortjeneste ved prostitution udgår af denne bestemmelse, jf. lovforslagets § 4. Forslaget til § 233, stk. 1, nr. 3, har desuden reelt karakter af en specialbestemmelse i forhold til åger, jf. straffelovens § 282. Hvis der ikke er tilsigtet realitetsforskelle, vil det derfor være hensigtsmæssigt at anvende en formulering, som ligger tættere på ågerbestemmelsen. Sammenfattende vil nr. 3, hvis det ikke udelades som overflødig ved siden af § 282, kunne formuleres således: ”3) udnytter en anden persons betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til i et aftaleforhold, som angår ydelser til brug for et seksuelt forhold til en kunde mod betaling eller løfte om betaling, at opnå eller betinge en ydelse, der står i væsentligt misforhold til modydelsen.”

Forslaget til § 233, stk. 2, indeholder en skærpet strafferamme for forhold, hvor der anvendes ulovlig tvang efter § 260, frihedsberøvelse efter § 261 eller trusler efter § 266. Forhold omfattet af de foreslåede stk. 1, nr. 2 og 3, vil imidlertid under sådanne omstændigheder i praksis være omfattet af straffelovens § 262 a om menneskehandel. Forhold omfattet af det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil endvidere i almindelighed under sådanne omstændigheder være omfattet af straffelovens § 216 om voldtægt, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Forslaget til § 233, stk. 2, forekommer på denne baggrund i praksis at være overflødig.